

Sygn. akt I C 697/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Jarosław Janeczek
Protokolant:	st. sekr. sąd. Monika Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2016 roku w Rawie Mazowieckiej

na rozprawie

sprawy z powództwa

(...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko

G. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Jarosław Janeczek

Sygn. akt I C 697/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu w dniu 28 października 2015 roku (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. domagał się zasądzenia od pozwanej G. K. kwoty 11626,34 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, w tym 6405 zł należności głównej oraz 5221,34 zł skapitalizowanych odsetek.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strona pozwana oraz (...) Bank (...) SA zawarli w dniu 19 lutego 2009 roku umowę bankową o numerze (...) na podstawie, której strona pozwana otrzymała wskazaną w umowie kwotę pieniężną i jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie wskazanych w umowie.

Następnie strona pozwana nie wywiązała się z umowy.

Pierwotny wierzyciel wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty pieniężnej i poinformował, że w braku zapłaty dokona przelewu wierzytelności na rzecz powoda. Wobec braku reakcji na wezwanie pierwotny wierzyciel dokonał w dniu 29 marca 2010 roku umowy przelewu wierzytelności, cedując na rzecz powoda całość praw i obowiązków wynikających z umowy.

G. K. na rozprawie w dniu 4 lutego 2016 roku wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że „nie ma umowy nas żadne długi”.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 marca 2010 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. oraz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. zwarli umowę o bliżej nieznanym warunkach.

(dowód: umowa przelewu – k. 8-11)

W dniu 22 października 2015 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, w którym oświadczył, iż w dniu 29 marca 2010 roku nabył od (...) Bank (...) Spółka Akcyjna wierzytelność wobec dłużnika G. K., wynikającą z zawartej w dniu 19 lutego 2009 roku umowy kredytu o nr (...). Wysokość zobowiązania pozwanej na dzień wystawienia wyciągu miała wynosić łącznie 11626,34 zł, na którą złożyła się kwota 6405 zł należności głównej oraz kwota 5221,34 zł tytułem odsetek.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej - k. 7)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje wyłącznie na oddalenie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Sąd uznał że kopia umowy przelewu z dnia 29 marca 2010 roku nie może być podstawą żadnych ustaleń faktycznych w zakresie treści tej umowy albowiem złożona kopia potwierdzona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda jest niekompletna.

Z treści kserokopii wynika, że umowa ma 26 stron, a Sądowi przedstawiono jedynie niektóre strony (brakuje stron 1, 18-26, czyli blisko połowy umowy).

Ustalenia co do treści zawartej umowy są możliwe wyłącznie w oparciu o kompletny dokument, a nie postanowienia wybrane tylko przez powoda. Ukrycie niektórych stron umowy sugeruje że znajdują się tam postanowienia, które podważają skuteczność przelewu (warunki, terminy ?).

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Powód w niniejszej sprawie winien udowodnić dwie rzeczy: legitymację procesową czynną (tj. że jest stroną zawartej z pozwaną umowy) i treść stosunku prawnego łączącego powoda i pozwaną z której miałyby wynikać obowiązki zapłaty określonej kwoty pieniężnej.

Powód nie udowodnił niczego i uzasadnia to oddalenie powództwa w całości.

Przed wszystkim nie wiadomo czy w ogóle pozwaną (...) Bank (...) SA łączyła jakakolwiek umowa i jakie był jej warunki.

Twierdzeniom powoda w tym zakresie, ograniczonym zresztą tylko do daty umowy i numeru, zaprzeczyła pozwana.

Przedstawiony przez powoda materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż do jakiegokolwiek umowy doszło i jaka była treść tej hipotetycznej umowy.

Roszczenia nie uzasadnia wyciąg z własnych ksiąg powoda.

Zgodnie z przepisem art. 194 ust 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tj. - Dz.U. z 2014 r., poz. 157 dalej: „u.f.i.”) w obowiązującym brzmieniu, księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych

funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.

Z ust. 2 art. 194 „u.f.i.” wynika, że moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje jednak w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Obecne brzmienie powołanego przepisu jest wynikiem obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 roku w sprawie P 1/10 (LEX nr 852310), w którym Trybunał Konstytucyjny uznał art. 194 „u.f.i.”, w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz.U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.) oraz za zgodny z art. 20 Konstytucji.

W związku z powyższym aktualnie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego winien być traktowany, jako dokument prywatny (art. 245 k.p.c.), co oznacza, iż nie stanowi on dowodu zawartych w nim informacji, a jedynie wyjaśnienie stanowiące poparcie stanowiska strony, która je przedłożyła.

Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają, więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. (por. wyrok SN z dnia 13 czerwca 2013 roku, V CSK 329/12, LEX nr 1375500).

Powód nie wykazał również faktu cesji (art. 509 k.c.) hipotetycznych wierzytelności albowiem złożony przez niego dokument nie jest kompletny.

Mając powyższe na uwadze, powództwo oddalano w całości.

© **JJ, 2016-02-13**

SSR Jarosław Janeczek